

Den 14 januari : Den treje franska nobelpristagaren har också svarat med följande brev ; Paris le 11 janvier 1966

Madame. Je vous remercie de votre lettre du 2 janvier et de l'envoi des documents concernant votre fils Raoul Wallenberg . Je connais d'ailleurs depuis longtemps son nom et son action. Je serais bien ~~entendu~~ heureux , si je le pouvais , de vous aider dans vos efforts . Mais je crains de ne rien pouvoir faire d'autre que de signer , le cas échéant , un appel qui pourrait être également signé par d'autres lauréats des prix nobel.

Veillez me faire savoir si vous envisagez cependant quelque autre moyen d'ébranler enfin la silence et le mauvais vouloir évident des autorités sovjétiques

Si vous la désirez, j'écrirai volontiers une lettre personnelle à Cholokoïf. Mais ^{un} à dire , je ne le connais pas et je n'ai pas l'impression , d'après ses déclarations publiques , qu'il soit disposé à faire quoique ce soit pour ceux qui ont souffert de persécutions politiques en U.R.S.S.

Avec mes remerciements , je vous prie de recevoir , Madame , mes très respectueux hommages

Jacques Monod"

Den 27 januari I förrgår ringde Synne Bellander och talade om att Edward av Sandeberg underrättat henne om att docenten Viljus och hans fru skrivit en bok om Raoul , där de hävda att de ryska uppgifterna om Raouls död är sanna och att alla vittnesberättelser om att han levat efter år 1947 är otillförlitliga. Sandeberg hade sagt till henne att sedan man läst boken hade man haft behov att tvätta sig om händerna . Makarna Viljus hade redan den 30 juli 1965 fått in en artikel i DN. var de pläderade för att Smoltsovs rapport om Raouls död var ett tillförlitligt bevis och att det fordrades övertygande motbevis för att rubba dess bevisvärde . Nu ha de byggt ut denna tankegång på följande sätt, Abakumov såsom chef för N.K.V.D.

har roffat åt sig Raouls Tillgångar och se'n hemlighällit Raouls fångenskap för utrikesministeriet . När Wallenberg-aktionen den 15 juli skrev till Stalin med begaran om Raouls hemsändande och svenska UD. samtidigt begärde svar på sina fr framställningar på sina framställningar beslöt Abakumov undanröja Raoul och kort efteråt isolera de fångar , som delat cell med honom eller hans chaufför . Alla handlingar om Raoul hade därvid förintats utom Smoltsovs rapport , som Abakumov förbisett . Denna historia stöds inte av några som helst bevis utan är endsst en ren spekulatation av makarna som fullföljer densamma genom att försöka smula sönder vittnesmålen om Raouls fångenskap efter 1947 . Ett försök av Villius att få hålla ett föredrag i radio i morgon omintetgjordes lyckligtvis av Otto Danielsson , men i T.V. i dag fick det värdaparet uppträda ett par minuter.

Den 10 februari Philipp talade om Levai besökt Israel och hållit föredrag om Raoul . Han hade då anklagat Väst-Tyskland ^{att} ambassadör att vara medlem av pilkorspartiet och till bevis åberopat kopian av ett pass för en medlem av detta parti med samma namn som ambassadören. Kopia av detta pass hade publicerats i tidningar i Tyskland och Israel . Be'n Bonnregeringen begärt att få se originalet hade det konstaterats att den av Levai företedda kopian var en förfalskning.

Den 14 februari; En amerikan vid namn Morse som vill skriva en bok om judeföröflerserna har kommit hit för att få upplysningar om Raoul . Vi hava sammanträffat med honom hos Danielsson , byråchef i Statspolisen, och han följde oss sedan hem till Djursholm . Han verkade mycket intresserad och har sedan talat med Nanna Svartz och Philipp.

Det har skrivites mycket i tdningarna om makarna Villius teori , som väckt stark kritik i de mer ansedda tidningarna .

1966

sid ~~312~~ 313

Den 16 februari: I går talade Morse med Nanna Svartz som enligt vad han sa gjorde ett imponerande intryck, och i dag med Phil lipp som tycktes misstro honom. Sedan Morse i brev till Maj anhållit om prioritet i händelse en annan amerikansk författare skulle skulle uppsöka henne har hon telefontrötts, efter samråd med Danielsson, förklarat att hon i avvaktan på att hon fick se resultatet av hans arbete inte skulle lämna material ang. Raoul till någon annan amerikansk författare eller publicist.

Den 18 februari: I dag ha vi från UD. fått avskrift av ett protokoll från Danielssons och UD. sekreteraren Leiflands förhör med Mogens Carlson varvid denne berättat att han den 23 eller 24 februari 1951 kommit till Butyrskaja fängelset i Moskva, där han placerats i en cell tillsammans med en ungersk professor Zoltan Rivo och en tysk konsulat tjänsteman Bergeman. Någon gång i början av mars 1951 hade Rivo berättat att han efter nyår 1951 under ungefär en vecka delat cell med en svensk diplomat en bildad man. Han hade fått en speciell behandling, blivit rakad av fängelsets barberare och fått civila kläder något som, som var ytterst ovanligt. Kort tid sedan han fått dessa kläder, hade han förts från cellen,

Den 12 Mars: Från Mr. Morse har det kommit ett brev med anhållan om närmare uttalanden. Brevet är av följande lydelse närslutet

---

sid 312 a

Den 7 april: En ingenjör Watz från Odensala besökte oss i dag tillsammans med en journalist från Uppsala nya tidning och en fotograf och berättade att han i mars besökt Israel och då haft förbindelse ned Raoul Wallenberg kommittéen som bildats i Telaviv. Eilat och en tredje stad. I Eilat vid Röda havet hade en nyplanterad skog ägnats Raouls minne. Han överlämnade en i silverpärmar illustrerad bok om Israels uttag ur

1966

sid. 314 --

Egypten , Telavivs komitéen ^{har} skrivit följande adress" Fru Maj von Dardel . Med denna gåva vilja , Raoul Wallenbergs komité, Telaviv , uttrycka vårt oförglömliga minne och vårtack-samhet för er son Raoul Wallenberg som fallit offer för sin humanitet och frihetssträvanden

Trots hans svåra situation räddade han 10000 tals liv från från förintelse. I namn av våra systrar och bröder , döda och levande , försäkrar vi att hans minne(kommer att hållas levande)kommer för alltid hos oss , det judiska folket ,att förbli uppskattat och helgat.

Hamman wilhelm Watz."

Den 18 april inkom från vid ett förhållningsprotokoll ang. W. Bergemanns sid

Den 18 maj ingav jag till justitiedepartementet en framställning om en ytterligare förlängning av preskriptionstiden för Raouls rätt till arv efter hans farmor Vid denna framställning var fogad en av mig upprättad P.M den 11 april 1966

Den 10 Juni. I dag träffade vi Henry Wallenbergs son Jan, som berättade att han nyligen varit i Budapest, dit han kommit på båt från Wien. Då båten lagt till och han skulle passera genom tull-pass-och poliskontrollerna hade tulltjänstemännen frågat honom om hans namn, vartill han svarat att han hette Wallenberg. Tulltjänstemannen hade då frågat om han var släkt med Raoul Wallenberg. Sen han svarat att han var dennes syssling, hadentullmannen släppt igenom honom utan att granska hans bagage. Han hade också meddelat de övriga tjänstemännen om hans namn, vilket haft till följd att han på en minut kommit att passera alla kontrollerna. Raouls namn var således fortfarande väl bekant i Budapest. Jan hade besökt Raoul Wallenbergs gata i Budapest. Ett par personer som han träffat där och som han börjat tala med om Raoul, hade sagt att de kom ihåg honom, men verkat skygga, då han ville utfråga dem närmare.

Den 20 juni. Man har nu börjat förberedelser för mottagandet av Kosygin, som i juni skall besöka Stockholm. Maj ringde till Erlander för att fråga honom om han skulle taga upp Raouls sak vid Kosygins besök. Erlander sa att han inte kunde göra det då något nytt inte inträffat sen han år 1965 talat med honom om Raoul. Han nämnde också att ^{Villius} ryssarna kanske hade rätt då han godtog ryssarnas uppgifter. Då Maj ^{sade} (att det fanns flera vittnen, som motsade dessa uppgifter, bekräftade Erlander detta.

Den 14 oktober: Den 25 juni: I dag meddelades det i tidningen att Kosygin av okänd anledning uppskjutit sitt besök i Stockholm.

Den 14 oktober. Enl. DN. i dag har en finne vid namn Björkelund (Boris), som år 1955 frigivits efter 10 års fångenskap inom Sovjet, nu meddelat att han i augusti 1955 vistats i ett fångläger vid järnvägsstationen Poima, c:a 100 km. väster om Krasnojarsk. En tysk ^{fånge} vars namn Björkelund glömt och som legat på sjukhuset, hade då för honom omtalat att det låg en av

